

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 26 ΜΑΡΤΙΟΥ 1966

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
67

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

245. Περί εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 1 και 2 του Ν. 4464)65 και επί του προσωπικού του Τ.Α.Σ... 1
246. Περί καθορισμού ανωτάτου όριου ηλικίας διορισμού καθηγητών των Κλάδων 3 και 5 των άρθρων 4 και 6 του Ν.Δ. 3379)55 και περί ανακλήσεως Δ)τος περί καθορισμού όριου ηλικίας διορισμού... 2
247. Περί καθορισμού του αναλυτικού και ώρολογίου προγράμματος της Α' τάξεως των Παιδαγωγικών Ακαδημιών... 3

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- Περί έγκρισεως παροχής της έγγυήσεως του Έλληνικού Δημοσίου προς την Αγροτική Τράπεζαν της Ελλάδος, διά την ύπ' αυτής χορήγησιν σπογγαλειωτικών δανείων κατά το έτος 1966 και καθορισμού έπιτοκίου και τόκου υπερημερίας επί των δανείων τούτων... 4

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

- Διόρθωσις ήμαρτημένων εις το ύπ' αριθ. 13)1966 Β. Δ. άρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών... 5

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 245

- Περί εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 1 και 2 του Ν. 4464)65 και επί του προσωπικού του Τ.Α.Σ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες ύπ' όψει: 1) Το άρθρον 2 παρ. Η του Νόμου 4464)65 «περί τροποποίησης διατάξεών τινων του Υπαλληλικού Κώδικος κ.λ.π.», 2) την διά του ύπ' αριθ. 15106)4.9.1965 έγγραφου του Ταμείου Ασφαλίσεως Συμβολαιογράφων υποβληθείσαν πρότασιν κατόπιν της κατά την συνεδρίασιν του Διοικητικού Συμβουλίου αυτού της 31.8.65 ληφθείσης απόφασεως, 3) την ύπ' αριθ. 835)1965 σύμφωνον γνωμοδότησιν του Α.Σ.Δ.Υ. και 4) την ύπ' αριθ. 1176 της 22ας Δεκεμβρίου 1965 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Έπικρατείας, προτάσει των Ήμετέρων επί της Δικαιοσύνης και Οικονομικών Υπουργών, άπεφασίσασμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον μόνον.

1. Αί διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του Νόμου 4464)1965 «περί τροποποίησης διατάξεών τινων του Υπαλληλικού Κώδικος κ.λ.π.» επεκτείνονται και επί του προσωπικού και των θέσεων των Β και Γ κατηγοριών του Ταμείου Ασφαλίσεως Συμβολαιογράφων.

2. Η κατά την παρ. 8 του άρθρου 2 του Νόμου 4464)1965 ειδική επιτροπή συγκροτείται διά κοινής απόφασεως των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, αποτελείται δε εξ ενός μέλους του Ανωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Υπηρεσιών, υποδεικνυομένου υπό του Σώματος και δύο ανωτέρων υπαλλήλων των Υπουργείων Οικονομικών και Δικαιοσύνης. Είς τον επί της Δικαιοσύνης Υπουργόν, ανατίθεμεν την δημοσιεύσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Έν Αθήναις τη 16 Φεβρουαρίου 1966

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΩΡΓ. ΜΕΛΑΣ

(2)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 246

Περί καθορισμού ανωτάτου όριου ηλικίας διορισμού καθηγητών των κλάδων 3 και 5 των άρθρων 4 και 6 του Ν. Δ. 3379)1955 και περί ανακλήσεως Διατάγματος περί καθορισμού όριου ηλικίας διορισμού.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες ύπ' όψει:

α) Τα άρθρα 3 παρ. 1, 16 παρ. 1 του Ν. 1811)1951 «περί Κώδικος καταστάσεως Δημοσίων Διοικητικών Υπαλλήλων» και 35 παρ. 2 του Ν. Δ. 3379)1955 «περί του προσωπικού της Δημοσίας Εκπαιδύσεως», β) το άρθρον 7 του Β. Δ. 762)1965 «περί του Ανωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Υπηρεσιών και της Γενικής Διευθύνσεως Διοικητικής Οργάνωσεως», γ) την ύπ' αριθ. 60209)61)1965 απόφασιν του Προέδρου της Κυβερνήσεως «περί μεταβιβάσεως άρμοδιοτήτων του Προέδρου της Κυβερνήσεως εις τον Υπουργόν του Συντονισμού» (ΦΕΚ 707)1965 Β'), δ) σύμφωνον γνωμοδότησιν του ΑΣΔΥ περιλαμβανομένην εις την ύπ' αριθ. 1008)1965 πράξιν αυτού και ε) γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Έπικρατείας, περιλαμβανομένην εις την ύπ' αριθ. 115)1966 πράξιν αυτού, προτάσει των Ήμετέρων επί του Συντονισμού και Έθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων Υπουργών, άπεφασίσασμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον μόνον.

1. Ανωτάτον όριον ηλικίας διορισμού εις τα σχολεία Μέσης Εκπαιδύσεως διά τους καθηγητάς του κλάδου 3 του άρθρου 4 του Ν. Δ. 3379)1955 και τους διδασκάλους του κλάδου 5 του άρθρου 6 του αυτού Ν.Δ. καθορίζεται το 45 έτος.
2. Ανακαλείται το ύπ' αριθ. 507)1965 Ήμέτερον Διάταγμα δημοσιευθέν εις το ύπ' αριθ. 114)19-6-1965 ΦΕΚ, τεύ-

χος Πρώτον, «περί καθορισμού ανωτάτου όριου ηλικίας διορισμού δια τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν Μ. Ε.», τῶν κλάδων 3 καὶ 5 τῶν ἀρθρῶν 4 καὶ 6 τοῦ Ν. Δ. 3379)1955, ὡς ἀριστάμενον τῆς ὑπ' ἀριθ. 175)1965 γνωμοδοτήσεως τοῦ ΑΣΔΥ.

3. Καταργεῖται τὸ ὑπ' ἀριθ. 551)1962 Ἡμέτερον Διάταγμα δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 136)3-9-1962 ΦΕΚ, τεῦχος Πρώτον.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ἐκπαιδευμάτων Ὑπουργοὺς, ἀναθέτομεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Βασ. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1966

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.**

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

(3)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 247

Περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀναλυτικοῦ καὶ ὠρολογίου προγράμματος τῆς Α' τάξεως τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει: 1) Τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 5 καὶ 6, τοῦ ἀρθροῦ 16, τοῦ Ν.Δ. 4379)64 «περὶ ὁργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως», 2) τὴν ἀριθ. 1117)65 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ἐκπαιδευμάτων Ὑπουργοῦ, στηριζομένη ἐπὶ τῶν ἀριθ. 67)16-9-65 καὶ 78)13-10-65 γνωμοδοτήσεων τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Καθορίζομεν ὡς κάτωθι τὸ ἀναλυτικὸν καὶ ὠρολόγιον πρόγραμμα τῶν διδακτέων μαθημάτων εἰς τὴν Α' τάξιν τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν.

Ἄρθρον 2.

Ὁρολόγιον Πρόγραμμα.

Μαθήματα:

Ὅραι διδ(λ)ίας
καθ' ἑβδομάδα

1. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Φιλοσοφίαν	—
2. Ἱστορία τῆς Φιλοσοφίας	—
3. Γενικὴ καὶ Παιδαγωγικὴ Ψυχολογία (Ψυχολογία Μαθήσεως, Προσαρμογῆς, Ἐξελικτικῆς, Ἀτομικῶν Διαφορῶν)	2
4. Θεωρία καὶ Ἱστορία τῆς Ἀγωγῆς	2
5. Γενικὴ καὶ Εἰδικὴ Διδακτικὴ καὶ Διδακτικαὶ ἀσκήσεις	—
6. Ἐπαγγελματικὸς Προσανατολισμὸς	—
7. Ἑρμηνεία Κ. Διαθήκης καὶ Πατρολογία	2
8. Νεοελληνικὴ γλῶσσα	4
9. Νεοελληνικὴ γραμματεία	—
10. Ἀγωγή τοῦ λόγου (Β' ἐξαμ.)	2
11. Γενικὴ Ἱστορία καὶ Ἱστορία Πολιτισμοῦ	4
12. Ἐνὴν γλῶσσα—Ἀγγλική, Γαλλικὴ ἢ Γερμανικὴ	3
13. Μαθηματικά	3
14. Φυσικαὶ Ἐπιστῆμαι	2
15. Στοιχεῖα Γεωπονίας	2
16. Στοιχεῖα τοῦ Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος καὶ τοῦ Δικαίου	—
17. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Οἰκονομικὴν	—
18. Λαογραφία	—
19. Κοινωνιολογία	—
20. Ὑγιεινὴ (Α' ἐξαμ.)	2
21. Μουσικὴ	3
22. Ἐλεύθερον Σχέδιον καὶ Χειροτεχνία	4

23. Γυμναστικὴ	3
24. Οἰκιακὴ Οἰκονομία	2
Φροντιστήρια — Ἐργαστήρια	—
	36)38

Συνιστᾶται ἡ διάθεσις ἐνὸς ἀπογεύματος δι' ἀγωνιστικὴν ἀθλοπαίδειάν καὶ ὁργανωμένην ψυχαγωγίαν.

Ἄρθρον 3.

Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα.

(Διδασκόμενα μαθήματα καὶ θεακτέα ὕλη αὐτῶν).

Α' Γενικὴ Ψυχολογία.

α) Ἡ Ἐπιστήμη τῆς Ψυχολογίας: Ἀντικείμενον, ἱστορικὴ ἐξέλιξις, σχέσις μετὰ λοιπὰς ἐπιστήμας, κλάδοι, μέθοδοι Ψυχολογίας. Ἡ ἐνότης τοῦ Ψυχικοῦ βίου.

β) Τὸ φυσιολογικὸν ὑπόβαθρον τοῦ Ψυχικοῦ βίου: τὸ νευρικὸν σύστημα: κεντρικόν, περιφερειακόν, αὐτόνομον. Αἱ ἔσω ἐκκρίσεις.

γ) Ἡ γνωστικὴ ἀποψὶς τοῦ ψυχικοῦ βίου: Αἴσθησις, ἀντίληψις, προσοχὴ, μνήμη, μάθησις, φαντασία, νόησις καὶ νοητικαὶ ικανότητες, γλῶσσα.

δ) Ἡ συναισθηματικὴ καὶ βουλητικὴ ἀποψὶς τοῦ ψυχικοῦ βίου: Κίνητρα τοῦ ψυχικοῦ βίου. Συναισθήματα. Σύγκρουσις κινήτρων. Βούλησις.

ε) Συνθετικὴ θεώρησις τοῦ ψυχικοῦ βίου: Προσωπικότης καὶ χαρακτήρ. Συνειδητὸς καὶ ἀσυνειδητὸς ψυχικὸς βίος.

Ἄρθρον 4.

Β' Θεωρία τῆς Ἀγωγῆς.

1. Ἡ Ἐπιστήμη τῆς Ἀγωγῆς:

α) Ἡ Παιδαγωγικὴ Ἡ ἐξέλιξις τῆς εἰς ἐπιστήμην. Οἱ ἐπὶ μέρους κλάδοι τῆς Ἐπιστήμης τῆς Ἀγωγῆς. Ἡ σχέσις τῆς πρὸς τὰς ἄλλας ἐπιστήμας.

β) Αἱ μέθοδοι τῆς Παιδαγωγικῆς Ἐπιστήμης.

2. Τὰ γενικὰ θέματα τῆς θεωρίας τῆς Ἀγωγῆς:

α) Ἡ ἔννοια τῆς ἀγωγῆς. Αἱ συγχενοὶ πρὸς αὐτὴν ἐννοιαὶ τῆς μορφώσεως, τῆς παιδείας, τῆς ἐκπαιδεύσεως.

β) Οἱ παράγοντες τῆς ἀγωγῆς. Γενικὴ ἐξέτασις καὶ συγκριτικὴ ἐκτίμησις τούτων.

γ) Ἡ δύναμις καὶ τὰ ὄρια τῆς ἀγωγῆς.

δ) Οἱ σκοποὶ τῆς ἀγωγῆς. Παράγοντες καθορισμοῦ τούτων. Περιληπτικὴ ἐπισκόπησις τῶν μορφωτικῶν ἰδεῶν τῶν παρωχημένων ἐποχῶν: ἐκτενεστέρα ἀνάλυσις τῶν ἀπαιτήσεων τῆς συγχρόνου ἐποχῆς. Γενικὸς ὁρισμὸς τοῦ σκοποῦ τῆς ἀγωγῆς.

Λεπτομερεστέρα ἐξέτασις τῶν ἐπὶ μέρους σκοπῶν καὶ ἀποψῶν τῆς ἀγωγῆς. Ἀγωγή σωματικῆ, διανοητικῆ, ἠθικῆ καὶ θρησκευτικῆ, καλαισθητικῆ, ἐθνικῆ, ἀτομικῆ—κοινωνικῆ, πολιτικῆ, ἐπαγγελματικῆ, ἀνθρωπιστικῆ.

Εἰδικὴ ἔμφασις εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἀγωγῆς τῶν Ἑλληνοπαίδων: Ἀγωγή ἐθνικῆ, ἐλληνοχριστιανικῆ, κοινωνικῆ.

Σημ.: Ὁ διδάσκων νὰ διευκολύνῃ τὴν συζήτησιν ἐπὶ ἀποριῶν τῶν σπουδαστῶν, μετὰ δὲ τὸ πέρας τῆς διδασκαλίας, ἐκάστης σημαντικῆς διδακτικῆς ἐνότητος, καλὸν εἶναι νὰ διαθέτῃ ὥραν ἢ ὥρας τοῦ προγράμματος διὰ φροντιστηριακὴν ἐπὶ τῆς ἐνότητος ἐργασίαν καὶ νὰ παρορμᾷ τοὺς σπουδαστὰς εἰς ἐνεργὸν συμμετοχὴν εἰς αὐτὴν ὡς καὶ εἰς τὴν δοκιμογραφίαν ἐπὶ θεμάτων μεγάλης σπουδαιότητος.

Ἄρθρον 5.

Γ' Γενικὴ Ἱστορία καὶ Ἱστορία τοῦ Πολιτισμοῦ.

1. Α' Ἐξάμηνον:

Ἡ ἱστορία τῶν ἀρχαίων λαῶν καὶ κυρίως τῆς Ἑλλάδος μέχρι τοῦ 1453.

Μετὰ σύνταμον εἰσαγωγὴν ἀναφερομένην εἰς τοὺς μεγάλους ἀρχαίους πολιτισμοὺς τῆς Ἀνατολῆς ὡς καὶ εἰς τὸν Κρητομικηναϊκὸν πολιτισμὸν, νὰ γίνῃ ἐπισκόπησις: 1) τῶν κυριωτέρων φάσεων τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἰδίως τῆς Ἀρχαίας περιόδου, τοῦ 5ου καὶ τοῦ 4ου αἰῶνος καὶ τῶν Ἑλληνιστικῶν χρόνων 2) τῶν κυριωτέρων φάσεων τῆς Μεσαιωνικῆς ἱστορίας, ἰδίως τῆς Μεταβατικῆς περιόδου, τῆς ἐποχῆς τῶν Μακεδόνων καὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Παλαιολόγων.

2. Β' 'Εξάμηνον:

Ἡ Ἑλληνική καὶ Εὐρωπαϊκὴ ἱστορία ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι σήμερον.

Ἀναλυτικώτερον νὰ διδαχθῇ ἡ περίοδος τῆς Τουρκοκρατίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ὡς καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ εἰς τὰς κυριώτερας φάσεις τῆς: Ἀναγέννησιν, Ὀρθοσκευτικὴν Μεταρρύθμισιν, Διαφωτισμὸν καὶ Γαλλικὴν Ἐπαναστάσιν· εἰδικώτερον δὲ νὰ μελετηθῇ ἡ πολιτικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἱστορία τοῦ 19ου καὶ 20ου αἰῶνος μὲ ἰδιαιτέραν προβολὴν τῶν προβλημάτων καὶ ἐπιτευγμάτων τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ.

3. Σημ.: Εἰς ἐκάστην περίοδον νὰ ἐξαρθεῖν τὰ ἀξιοσημειώτα χαρακτηριστικά, τὰ ὁποῖα συνδέουσι τὴν φυσιογνωμίαν τῆς καὶ νὰ ἐρμηνευθῇ αὕτη διὰ τῆς ἀναζητήσεως τῶν ἰστορικῶν αἰτίων τῆς.

Ἰδιαιτέρως καὶ εἰς ἕκτασιν νὰ ἀναπτυχθοῦν τὰ θέματα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν πολιτιστικὴν ἱστορίαν ἐν γένει καὶ ἰδιαιτέρως τὴν Ἑλληνικὴν συμβολὴν εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

* Ἄρθρον 6.

Δ' Ἀγωγή τοῦ Λόγου.

1. Διδακτέα ὕλη:

α) Εἰσαγωγή: Κατασκευὴ καὶ φυσιολογία τοῦ φωνητικοῦ ὄργανου.

β) Ὁρθοφωνία: Ἀναπνοή, παραγωγή τοῦ ἤχου, σχηματισμὸς καὶ τοποθέτησις τῆς φωνῆς ἀσκήσεις ἀναπνοῆς καὶ ὀρθοφωνίας.

γ) Ἄρθρωσις: Σχηματισμὸς τῶν φθόγγων. Ἀσκήσεις φωνήεντος, συμφώνου μετὰ φωνήεντος, διφθόγγων, καταλήξεων. Σχηματισμὸς συμπλεγμάτων δύο συμφώνων μὲ φωνήεν. Ἀλλοιώσις φθόγγων. Σχηματισμὸς περισσοτέρων συμφώνων μὲ φωνήεν. Τόνος, χρόνος, ἔντασις. Δεκτικαὶ ἀσκήσεις.

δ) Αἰσθητικὴ τοῦ προφορικοῦ λόγου: Ἀγωγή φράσεως. Ἐνότητες τοῦ λόγου. Ἀνάγνωσις. Ἐντεχνος προφορικὸς λόγος. Ἀπαγγελία. Ἀνωμαλία εἰς τὸν προφορικὸν λόγον.

* Ἄρθρον 7.

Ε' Ἐρμηνεία τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ Πατρολογία.

1. Α' Σκοπός:

Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων εἶναι ἡ κατὰ τὰ δόγματα καὶ τὰ διδάγματα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐμβάθυνσις εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν ἱερῶν Πατερικῶν κειμένων ὡς ταῦτα ἡρμηνεύθησαν ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ ἡ μάρωσις τῶν σπουδαστῶν εἰς ἀρτίους τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπους πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρητισμένους.

2. Β' Διδακτέα ὕλη:

Ἐρμηνεία τῆς Καινῆς Διαθήκης: α) Γενικὴ εἰσαγωγή εἰς τὴν Ἁγίαν Γραφήν καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην (τὰ ἱερά βιβλία, καταρτισμὸς τοῦ Κανόνα, γνησιότης, θεοπνευστία κλπ. ἡ ἔννοια τῆς ἀποκαλύψεως). β) Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία ἐκ τοῦ πρωτοτύπου περικοπῶν ἐκ τῶν συνοπτικῶν Εὐαγγελίων τῶν διδασκομένων εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον. Θεμελίωσις τῆς ἐρμηνείας ταύτης διὰ παραλλήλου ἐρμηνείας τῶν ἀντιστοίχων περικοπῶν ἐκ τῶν ἔργων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐρμηνευτῶν.

3. Σημ.: α) Ἰδιαιτέρα προσοχὴ πρέπει νὰ καταβληθῇ ὥστε νὰ καταδειχθῇ ὅτι τὰ ἱερά κείμενα δὲν περιέχουν «ἐπίγειον, ψυχικὴν, δαιμονιώδη» σοφίαν, ἀλλὰ τὴν «ἀνωθεν κατερχομένην σοφίαν», ἡ ὁποία εἶναι τρόπος ζωῆς καὶ ἔργα «ἐν πραότητι σοφίας» (Ἰακ. γ' 13—15). Ἦτοι, πρέπει νὰ τονισθῇ, ὅτι διὰ τῆς διδασκαλίας τοῦ Ὁ Χριστιανισμοῦ δὲν περιορίζεται μόνον εἰς γνώσεις, ἀλλὰ γίνεται τρόπος ζωῆς—κατὰ Χριστὸν ζωῆς—καὶ ἀποκαλυπτικὸν φῶς, ὡς πράγματι εἶναι, τῆ βοήθειά τοῦ ὁποίου ἐύρισκουν τὴν ὁρμὴν καὶ ἀληθῆ λύσιν τῶν ὅλα τὰ προβλήματα τῶν νέων, οἱ ὁποῖοι ὀφείλουσι νὰ γνωρίσουν προσωπικῶς τὸν Θεάνθρωπον, τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ νὰ τὸν δεχθῶν καὶ τὸν ἀναγνωρίσουν ὡς Θεὸν καὶ Σωτῆρα καὶ μοναδικὸν Ἀρχηγὸν καὶ Ἐξουσιαστὴν τῆς ζωῆς των.

β) Ἰδιαιτέρα ἀνάδειξις τοῦ παιδαγωγικοῦ χαρακτήρος τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Νὰ καταβληθῇ ἰδιαιτέρα φροντίς, ὅπως καταδειχθῇ, ὅτι διὰ τῶν ἱερῶν βιβλίων τῆς Ἁγίας Γραφῆς ὀμιλεῖ πρὸς ἡμᾶς προσωπικῶς Αὐτὸς Οὗτος ὁ Θεός, τοῦ ὁποίου ὀφείλομεν νὰ γίνωμεν, συνειδητὰ καὶ πιστὰ τέκνα.

γ) Θὰ καταβληθῇ φροντίς, ὅπως ὁ μέλλον δημοδιδάσκαλος γνωρίσῃ κατὰ βάθος καὶ πλάτος τὴν Χριστιανικὴν ἀγωγήν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ τῆς Χριστιανικῆς ἐν γένει Γραμματείας καὶ καταρτισθῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ ἀποθῇ Χριστιανικὴ προσωπικότης, ἱκανὴ νὰ μεταλαμπαδεύῃ τὸ Χριστιανικὸν «Φῶς» εἰς τὰς Ψυχὰς τῶν μαθητῶν. Τὸ «Φῶς» τὸν Κύριον Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος εἶναι «τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον» καὶ «ὃ ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει» (Ἰω. α' στ. 9 καὶ 5).

* Ἄρθρον 8.

ΣΤ' Νεοελληνικὴ Γλῶσσα.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον:

Α' Γραμματικὴ τῆς Νεοελληνικῆς (Δημοτικῆς) γλώσσης (ὥρα 3):

1. Συστηματικὴ διδασκαλία τοῦ φθογγολογικοῦ, τυπικοῦ καὶ κυρίως τοῦ ἐτυμολογικοῦ μέρους τῆς Νεοελληνικῆς (Δημοτικῆς) Γραμματικῆς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους καὶ ἱστορικὴ διερεύνησις καὶ ἐξήγησις τῆς προελεύσεως καὶ ἐξελίξεως τῶν κυριώτερον γραμματικῶν φαινομένων.

2. Γλωσσικαὶ ἀσκήσεις καὶ φροντιστηριακαὶ ἐργασίαι, ἧτοι:

α) Συστηματικαὶ γραμματικαὶ καὶ δὴ ὀρθογραφικαὶ ἀσκήσεις.

β) Συστηματικαὶ καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ συχναὶ λεξιλογικαὶ ἀσκήσεις.

γ) Γραμματικὴ καὶ λεξιλογικὴ ἐξέτασις καὶ ἐπεξεργασία κειμένων καὶ δὴ λογοτεχνικῶν συντεταγμένων εἰς τὴν Δημοτικὴν.

Β' Σύντομος Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης (ὥρα 1):

Σύντομος Ἱστορία τῆς Ἀρχαίας καὶ τῆς Μεσαιωνικῆς γλώσσης. Καταγωγή, ἐξέλιξις καὶ διαμόρφωσις, συγγένεια καὶ σχέσεις πρὸς ἄλλας γλώσσας, ἡ ἐκάστοτε γεωγραφικὴ ἔκτασις καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῶν. Διάλεκτοι ἢ τοπικὰ ἰδιώματα καὶ Κοινὰ. Ἀττικισμὸς.

Σημ. Ἐνδεικτικῶς καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἀνάγνωσις καὶ σχετικῶν ἐκάστοτε κειμένων.

Κατὰ τὸ Β' Ἐξάμηνον:

Α) Συντακτικὸν τῆς Νεοελληνικῆς (Δημοτικῆς) γλώσσης (ὥρα 3).

1. Συστηματικὴ διδασκαλία τῆς συντάξεως τοῦ ἀπλοῦ (ἡ πρότασις καὶ οἱ ὄροι αὐτῆς) καὶ τοῦ συνδέτου (συσχέτισις ἢ σύνθεσις προτάσεων) λόγου καὶ ἱστορικὴ διερεύνησις καὶ ἐξήγησις τῆς προελεύσεως καὶ ἐξελίξεως τῶν κυριώτερον συντακτικῶν φαινομένων.

2. Γλωσσικαὶ ἀσκήσεις καὶ φροντιστηριακαὶ ἐργασίαι, ἧτοι:

α) Συστηματικαὶ γραμματικαὶ (καὶ δὴ ὀρθογραφικαὶ) καὶ συντακτικαὶ ἀσκήσεις.

β) Συστηματικαὶ καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ συχναὶ λεξιλογικαὶ ἀσκήσεις.

γ) Γραμματικὴ, συντακτικὴ καὶ λεξιλογικὴ ἐξέτασις καὶ ἐπεξεργασία κειμένων καὶ δὴ λογοτεχνικῶν συντεταγμένων εἰς τὴν Δημοτικὴν.

Β) Σύντομος Ἱστορία τῆς Νεοελληνικῆς γλώσσης (ὥρα 1).

Συστηματικὴ καὶ ὀπωσοῦν λεπτομερὴς Ἱστορία τῆς Νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης. Καταγωγή, ἐξέλιξις καὶ διαμόρφωσις, σχέσεις πρὸς ἄλλας γλώσσας, ἡ γεωγραφικὴ ἔκτασις καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῆς. Διάλεκτοι ἢ τοπικὰ ἰδιώματα καὶ Κοινὰ. Ἡ καθιερωμένη σύγχρονος Νεοελληνικὴ (Δημοτικὴ) Κοινὴ.

Σημ. Ἐνδεικτικῶς καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἀνάγνωσις καὶ σχετικῶν ἐκάστοτε κειμένων.

*Άρθρον 9.

Ζ' Ξένη Γλώσσα (Άγγλική ή Γαλλική ή Γερμανική).

1. Διδακτέα ύλη:

Οι πρωτοετείς σπουδασταί, άμα τή ενάρξει των μαθημάτων και τή δηλώσει τής ξένης γλώσσης τής προτιμήσεως των, κατανέμονται υπό του οικείου καθηγητού εις δύο τμήματα, αναλόγως τής προαριείας των εις τήν ξένην γλώσσαν, ήτοι: εις τμήματα άρχαρίων και προκεχωρημένων.

Τό ετήσιον αναλυτικόν πρόγραμμα δι' έκαστον τμήμα συντάσσεται υπό του διδάσκοντος τό μάθημα καθηγητού, έν συνεργασία μετά του Γενικού Διευθυντού ή Διευθυντού τής Άκαδημίας και τελικώς αποφασίζεται υπό του Συλλόγου των διδασκόντων αυτής. Αντίγραφον τής σχετικής πράξεως υποβάλλεται εις τήν Διεύθυνσιν Διδακτικού Προσωπικού του Ύπουργείου Έθνικής Παιδείας. Διά τής αυτής διαδικασίας και αποφάσεως καθορίζονται και τά προς χρήσιν των σπουδαστών ανάλογα βοηθητικά βιβλία.

Κατά τήν σύνταξιν του ως άνω αναλυτικού προγράμματος ως άφετηρία διδασκαλίας, δι' έκαστον τμήμα θά λαμβάνεται τό κοινόν επίπεδον επιδόσεως των καταταχθέντων εις αυτό σπουδαστών, ένω ή έκτασις τής προγραμματιζομένης ύλης θά υπαγορεύεται από τήν ανάγκην τής πλήρους αξιοποιήσεως του διατιθεμένου χρόνου.

Οίκοθεν νοείται, ότι αι κατά τάς κειμένας διατάξεις εξαμηνιαία προαγωγικά, πτυχιακά έξετάσεις των σπουδαστών, ως και ή έκτίμησις τής επιδόσεως των εις τήν ξένην γλώσσαν, θά γίνεται επί τής κατά τμήμα διδασκαλίας ύλης.

Σ ή μ. α) Η διδασκαλία τής ξένης γλώσσης θά όρίζεται εις ώρας, αι όποιαί δέν θά διαταράσσον, λόγω τής καταταξέσεως των τάξεων εις επί μέρους τμήματα, τήν συνέχειαν του ώρολογίου προγράμματος.

β) Αι ώραι διδασκαλίας του τμήματος των άρχαρίων δύνανται, έφ' όσον αι συνθήκαι λειτουργίας τής Άκαδημίας επιτρέπουν, να αυξάνονται εις τέσσαρας εβδομαδιαίως, με σκοπόν τήν δι' έντατικωτέρας εργασίας προσέγγισιν τούτων εις τό επίπεδον των προκεχωρημένων.

γ) Σπουδασταί των τμημάτων τής ήσσονος επιδόσεως, δύνανται κατά τήν διάρκειαν τής φοιτήσεως των, να μετεγγράφονται: εις τμήματα των προκεχωρημένων, έφ' όσον επιδεικνύουν έξαιρετικώς επιδόσεις και δυνατότητας, παρακολουθήσεως εις αυτά.

*Άρθρον 10.

Η' Μαθηματικά.

Στοιχειώδης θεωρία περι συνόλων, περι διμελών σχέσεων και απεικονίσεων και βάσει αυτής συστηματική ανασκόπησις τής ύλης, ή όποια έδιδάχθη εις τό Γυμνάσιον και τό Λύκειον, και συμπλήρωσις αυτής, συμφώνως προς τό ακόλουθον διάγραμμα:

α) Τό σύστημα των πραγματικών αριθμών: οι άκέραιοι αριθμοί 0, 1, 2, 3, 4,, αι 4 πράξεις με αυτούς και αι βασικαί ιδιότητες των πράξεων τούτων, οι ρητοί αριθμοί τής αριθμητικής: οι ρητοί αριθμοί τής Άλγέβρας: οι άρρητοι (άσύμμετροι) αριθμοί. Συσχέτισις των πραγματικών αριθμών με τά διανύσματα επ' ευθείας, καθώς και με τά σημεία ευθείας. Έννοια του μονοδιαστάτου γεωμετρικού σφάλμα. Προβλήματα Αριθμητικής σχετικά με τήν εις τά Σχολεία Πρωτοβάθμιου Έκπαιδεύσεως διδασκόμενην ύλην.

β) Καρτεσιανά συντεταγμένα: σημείου εις τό επίπεδον. Γραφική παράστασις αριθμητικών συναρτήσεων όριζομένων δι' έξίσωσιν τής μορφής $\psi = ax + b$, $\psi = ax^2 + bx + \gamma$, $\psi = a||x$. Συσχέτισις των γραφικών τούτων παραστάσεων με τά διδασκόμενα περι αναλόγων ποσών, περι ποσών με μεταβολάς αναλόγους, περι όμαλης εύθυγράμμου κινήσεως και περι όμαλης μεταβαλλομένης εύθυγράμμου κινήσεως.

γ) Επίλυσις συστημάτων πρωτοβαθμίων έξισώσεων με δύο ή τρεις άγνωστους και εφαρμογή εις άπλά προβλήματα. Αριθμητικά και γεωμετρικά πρόβλα.

δ) Ένοραματική Γεωμετρία και αξιωματική Γεωμετρία. Γεωμετρικοί μετασχηματισμοί (γεωμετρικά απεικονίσεις):

Συμμετρία, ως προς σημείον και ως προς ευθείαν εις τό επίπεδον, συμμετρία, ως προς σημείον, ως προς ευθείαν και ως προς επίπεδον εις τόν χώρο. Παράλληλος μετατόπισις εις τό επίπεδον, εις τόν χώρο. Στροφή περι σημείον εις τό επίπεδον. Στροφή περι άξονα εις τόν χώρο. Μέτρησις επιφανειών και όγκων. Αναπτύγματα πρισματών, πυραμίδων, κυλίνδρου και κώνου εκ περιστροφής. Επίπεδοι τομαί κωνικής επιφανείας εκ περιστροφής, έλλειψις, παραβολή, υπερβολή. Προβλήματα Γεωμετρίας σχετικά με τήν εις τά Σχολεία Πρωτοβαθμίου Έκπαιδεύσεως διδασκόμενην ύλην και με τήν καθημερινήν ζωήν.

ε) Στοιχεία Περιγραφικής Στατιστικής: Βασικαί έννοιαι και όρισμοί. Παρουσίασις στατιστικών δεδομένων διά πινάκων, παρουσίασις στατιστικών δεδομένων διά γραφικών παραστάσεων. Κεντρικαί τιμαί. Μέτρησις διασποράς. Η κανονική κατανομή: παρουσίασις τής κανονικής κατανομής περιγραφικώς (ένευ τής χρήσεως μαθηματικού τύπου), πίνακες των έμβαδών τής κανονικής κατανομής, κριτήρια έλέγχου τής κανονικότητος μιās κατανομής παρατηρήσεων.

Στατιστικά συμπεράσματα και έλεγχος αυτών: Στατιστική σημαντικότης ενός (αριθμητικού) μέσου, στατιστική σημαντικότης τής διαφοράς δύο μέσων (μεγάλα και μικρά δείγματα).

Συσχέτισις: έννοια τής συσχέτισεως, υπολογισμός του συντελεστού γραμματικής συσχέτισεως, όταν τό πλήθος των παρατηρήσεων είναι μικρόν, όταν είναι μεγάλο, στατιστική σημαντικότης υπολογισθέντος συντελεστού συσχέτισεως, συσχέτισις κατά τάξεις (συντελεστής (SPEARMAN. Τό TEST χ²: πίναξ «συμπτώσεως» (CONTINGENCY) 2X2, πίναξ 2Xη, σύγκρισις μιās κατανομής παρατηρήσεων προς τήν αντίστοιχον θεωρητικήν.

Σημ.: Να λαμβάνεται μέριμνα ώστε οι σπουδασταί των Πρωτοβαθμίων Άκαδημιών: α) να άσκηθούσιν έπαρκώς εις εφαρμογάς των διδασκόμενων, β) να έξοικειωθούσιν με τά χρησιμοποιούμενα εις τό Δημότ. Σχολείον έποπτικά μέσα διδασκαλίας των Μαθηματικών και με τόν τρόπον κατασκευής τινών έξ αυτών, γ) να γίνουσι ίκανοί να κάλλιεργήσουν εις τούς μαθητάς των Δημότ. Σχολείων δεξιότητας εις τόν αριθμητικόν λογισμόν, εις τήν χρήσιν των σχεδιαστικών όργάνων τής Γεωμετρίας και των όργάνων μετρήσεως μηκών, γωνιών, βαρών και δ) να κατανοήσουν άφ' ενός τήν ιδιαίτερον φύσιν των Μαθηματικών ως θεωρητικής παραγωγικής επιστήμης παρά τήν έμπειρικήν των προέλευσιν και άφ' έτέρου τήν σχέσηιν των προς τάς άλλας επιστήμας, ειδικώς τάς φυσικάς και τεχνικάς.

*Άρθρον 11.

Θ' Φυσικά Έπιστήμαι.

Α' Έξάμηνον:

Α) Έκ τής Χημείας (ώρα 1).

Χαρακτηριστικά ιδιότητες του όξυγόνου, του άζώτου και του ύδρογόνου, ως στοιχείων αποτελούντων τόν άέρα και τό ύδωρ.

Τό φαινόμενον τής καύσεως (φλόξ). Ποραδείγματα ταχείας και βραδείας καύσεως ή όξειδώσεως. Άνθραξ. Όξειδίον και διοξειδίον του άνθρακος.

Θείον. Φώσφορος. Σίδηρος. Χαλκός. Μόλυβδος. Χρυσός. Άργυρος. Άπλά και σύνθετα σώματα. Δι' άπλών πειραμάτων, έκτελουμένων τή βοήθειά των σπουδαστών, έρμηνεία των έννοιών: μείγμα, χημική ένωσις, κράμα, άμalgάματα κλπ., καθώς και όρων τινών και έκφράσεων χρησιμοποιούμενων υπό των χημικών και ιατρών (Στοιχεία και Χημικαί ένώσεις).

Όξεία, βάσεις, άλατα Παραδείγματα. Γενικαί ιδιότητες αυτών. Βαθυτέρα και έκτενεστέρα μελέτη του φαινομένου τής ηλεκτρολύσεως.

Έφαρμογή εις τήν Ηλεκτροχημείαν.

Όργανικά σώματα: Λίπη, λευκώματα, άμυλώδεις ουσιαί, σάκχαρα.

Σπουδή κατηγοριών τινών όργανικών αντιδράσεων. Πολυμερή σώματα και παλυμέρεια. Έφαρμογαί εις τήν σύγχρονον ζωήν. Σάπωνες άπορρυπαντικά.

Β') Έκ τής Ἀνδρωπολογίας (ώρα 1).

Σύντομος περιγραφή τοῦ σκελετοῦ καθὼς καὶ τοῦ μυϊκοῦ συστήματος. Διεξοδικωτέρα ἐξέταση τῶν νευρικών κέντρων καὶ τῶν νερῶν. Τὰ αἰσθητήρια ὄργανα.

Αἱ λειτουργίαι τῆς πέψεως, τῆς κυκλοφορίας καὶ τῆς ἀναπνοῆς. Τὸ ὄργανον τῆς φωνῆς. Περιγραφή καὶ μηχανισμὸς τῆς λειτουργίας αὐτοῦ. Ἀτέλεια αὐτοῦ. Αἷτια καὶ θεραπεία τούτων.

Βαθυτέρα μελέτη τῶν ἐνδοκρινῶν ἀδένων. Ὁρμόναι. Ἡ ἐνότης τῶν λειτουργιῶν τοῦ ὀργανισμοῦ.

Παραδείγματα σχέσεων μεταξύ ἐνδοκρινῶν ἀδένων καὶ νευρικοῦ συστήματος. Ἡ λειτουργία τῆς καρδίας (νευροφυτικὸν σύστημα καὶ ἀδρεναλίνη). Ἡ διατήρησις σταθερᾶς περιεκτικότητος τοῦ αἵματος εἰς σάκχαρον (γλυκογόνον καὶ ἰνσουλίνη).

Ἡ ἄμυνα τοῦ ὀργανισμοῦ ἐναντίον μικροβιακῆς προσβολῆς (ἄμυνα ἐναντίον τῶν μικροβίων καὶ τῶν τοξινῶν τῶν). Φαγοκυττάρωσις, ἀντιτοξίναι, ἀντισώματα, ἐμβολιασμὸς.

Β' Ἐξάμηνον:

Γ') Έκ τής Ζωολογίας (ώρα 1).

Περιγραφή καὶ αἰτιολογία τῶν γνωστοτέρων ζῶων ἀπὸ τὰς κάτωθι ὁμοταξίας, θηλαστικά, πτηνά, ἕρπετά, ἀμφίβια, ἰχθύες. Χαρακτηριστικά ἐκάστης τῶν ὁμοταξιῶν τούτων. Γενικὰ χαρακτηριστικά τῆς συνομοταξίας τῶν σπονδυλωτῶν.

Περιγραφή ἀντιπροσώπων τινῶν ἐκ τῶν μαλακίων, ἀρθροπόδων, σκωλήρων, ἐχθινόδερμων καὶ κοιλεντερωτῶν. Χαρακτηριστικά ἐκάστης τῶν ἀνω συνομοταξιῶν. Γενικὰ Χαρακτηριστικά τῶν ἀσπονδύλων. Ταξινομήσις τῶν ζῶων. Γένος, εἶδος καὶ φυλή.

Σημ.: Ἡ περιγραφή τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ζωικοῦ βασιλείου, θὰ περιορισθῇ εἰδικῶς ἐπὶ τῶν ἰδιομορφιῶν, τὰς ὁποίας κυρίως ἀπαντῶμεν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν μορφήν, εἰς τὸν τρόπον ζωῆς, εἰς τὰς συνηθείας, εἰς τὴν χρησιμότητα καὶ τέλος εἰς τοὺς ἐχθρούς τούτων. Ἰδιαιτέρα σημασία νὰ δοθῇ εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῶν ἰδιομορφιῶν, ὅπου τούτο εἶναι δυνατόν.

Δ') Έκ τής Φυτολογίας (ώρα 1).

Περιγραφή τῶν πλέον γνωστῶν φυτῶν τῆς περιοχῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας, κατὰ προτίμησιν τῶν περιλαμβανόμενων εἰς τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν Σχολείων τῆς Πρωτοβάθμιας Ἐνκαταστάσεως.

Μελέτη τοῦ βιολογικοῦ κύκλου φυτῶν τινῶν ἐκ τῶν καλλιεργουμένων ἐν τῷ σχολικῷ κήπῳ. Ταξινομήσις φυτῶν. Γενικαὶ ἀρχαὶ ταξινομήσεως (εἶδος, ποικιλία, παραλλαγή), ἀναγνώρισις ἑνὸς φυτοῦ, ἢ ἀνάλυσις τοῦ ἄνθους τοῦ, κυκλογράφημα τοῦ ἄνθους. Αἱ κυριώτεροι οἰκογένειαι τῶν ἀγγειοσπέρμων φυτῶν. Διὰ κρισις σπέρματος ἀπὸ καρποῦ.

Διεξοδικωτέρα σπουδὴ τῶν λειτουργιῶν τῆς ρίζης, τοῦ βλαστοῦ, τῶν φύλλων, τοῦ ἄνθους καὶ τοῦ σπέρματος τῶν φυτῶν.

Τὸ φυτικὸν κύτταρον: Μελέτη αὐτοῦ διὰ καταλλήλων παρατηρήσεων ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν μέσῳ μικροσκοπικῶν παρασκευασμάτων.

Ἀνάπτυξις καὶ ἐξήγησις τῶν κυριωτέρων φυσιολογικῶν λειτουργιῶν τῶν φυτῶν (ἀφομοίωσις, διαπνοή, ἀναπνοή, φωτοσύνθεσις).

Σημ.: Οἱ σπουδασταὶ νὰ καθοδηγηθῶν ὥστε νὰ δύνανται νὰ σχεδιάζουσι εὐκόλως φυτὰ καὶ κυρίως παραστατικὰς εἰκόνας τῆς ἀνατομικῆς κατασκευῆς ὀργάνων φυτῶν καὶ τῶν ἀδένων αὐτῶν καὶ νὰ καταστῶν ἱκανοὶ εἰς τὴν μελέτην φυτῶν τινῶν ἐντὸς τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντός των. Ἰδιαιτέρα φρονίτις νὰ καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ διδάσκοντος νὰ καταρτίζουσι οἱ σπουδασταὶ φυτολογία.

* Ἀρθρον 12.

I' Στοιχεῖα Γεωπονίας.

Εἰσαγωγή:

Οἰκονομικὴ σημασία τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Κτηνοτροφίας. Μεγάλη καὶ μικρὰ ἰδιοκτησία. Οἰκονομικὴ διαχείρισις ἐπιχειρήσεως. Γεωργικοὶ Συνεταιρισμοί. Σχολικοὶ Συνεταιρισμοί.

1. Σχολικὸς κήπος: Ἡ σημασία του. Ἐδαφος. Ὁργάνωσις (περίφραξις, ἐργαλεῖα καὶ μηχαναί, κατανομή ἐργασίας. Προτοιμασίαι: ἀρόσεις ἐδάφους, καθάρισμός τῶν ξένων σωμάτων, θιόρθωσις, λίπανσις, βωλοκόπτησις, ἰσοπέδωσις, διὰφραξις εἰς τμήματα καλλιεργεῖας καλλιεργητικῶν, κηπευτικῶν, βιομηχανικῶν, κτηνοτροφικῶν καὶ ἀργοστασίων φυτῶν. Διάνοξις λάκκων διὰ φύτευσιν ὀπωροφόρων δένδρων καὶ καλλιτεχνικῆς διαρρύθμισις μὲ διαδρόμους καὶ γραμμὰς (μπορντοῦρες) τοῦ ἀνθῶνος, μὲ διαδρόμους, αὐλάκας, ἀναχώματα καὶ ἀλέας τοῦ λαχανοκήπου. Κατασκευὴ κινήτων, ψυχρῶν, θερμῶν καὶ ὑαλοφράκτων σπορείων καὶ φυτωρίων ὡς καὶ μικρῶν προτύπων ζωοτεχνικῶν ἐγκαταστάσεων, ὀρνιθῶνος, κονικλῶνος—περιστερεῶνος, κυψέλης κλπ.).

2. Στοιχεῖα Γεωργίας: Καλλιεργητικαὶ ἐργασίαι: Ἀροσις, κυλινδρισμός, βωλοκόπτησις, σκάλισμα, βοτάνισμα, ἄρδουσις, λίπανσις, φυτικὰ λιπάσματα (εἶδη κόπρου, σύστασις, σίτευσις, ἄζωτολόγια φυτῶν). Χημικὰ λιπάσματα (ἀπλά, σύνθετα, τύποι καὶ χρήσις), ἀμειψισπορά, ἀγροαπασυσις, ἐκλογὴ σπόρου, καθάρισμός καὶ ἀπολύμανσις αὐτοῦ.

Καλλιέργεια φυτῶν:

α) Καλλιεργητικῶν: Πολλαπλασιασμὸς φυτῶν ἐκ σπόρων, μοσχευμάτων, παραφυάδων καὶ ἐκ καταβολῶδων. Φύτευσις φυτῶν γραμμῶν (πυξαρίου, λεβαντίνης, λιγούστρου) ἄνθους (Διάνθου, κυκλαμίνου, ἀνεμώνης, πελαργονίου, χρυσαυθίμου, τολύπης, ναρκίσσου, ὑακίνθου, τριανταφυλλῆς), σπορά χλόης (γυαζόν, λευκίας, ἀγγιλλεῖας) καὶ περιποιήσεις αὐτῶν.

β) Κηπευτικῶν: Ἰδιαιτεροὶ ὅροι καλλιεργεῖας τῶν λαχανικῶν (ἔδαφος, προτοιμασία ἐδάφους, ὕδωρ). Καλλιέργεια τομάτας. Οἰκονομία, ποικιλίαι, σπορά εἰς θερμοσπορείον, λίπανσις, ἄρδουσις, κάλυψις, βοτάνισμα, μεταφύτευσις, φύτευσις, πασσάλωσις, σκάλισμα, νίτρωσις, κορυφολόγησις, ἀποφύλλωσις, καταπολέμησις ἀσθενειῶν, συγκομιδῆ. Καλλιέργεια πασιόλου, κολοκύνθης, συκιοῦ, θριδάκος, γεωμήλου, κρομμύου, σκαλλίου, ἀσπαράγου, φρούλας. Οἰκονομικὴ σημασία τῆς καλλιεργεῖας τῶν λαχανικῶν καὶ δὴ τῆς πρώιμου παραγωγῆς.

γ) Βιομηχανικῶν: Καλλιέργεια ἀμπέλου, βάμβακος, καπνοῦ, τεύτλου.

δ) Κτηνοτροφικῶν: Καλλιέργεια μηδικῆς, βίκου (διὰ χόρτου, γλωρᾶν λίπανσιν καὶ καρπῶν).

ε) Ἀγροσταδῶν: Καλλιέργεια σίτου (φυτευτικῆ, γραμμικῆ σπορά), ἀραβοσίτου, κριθῆς, ὀρούζης.

3. Στοιχεῖα Δενδροκομίας: Καταρτισμὸς δενδροκήπου ἢ ὀπωρῶνος. Πολλαπλασιασμὸς δένδρων: ἐγγενῆς (ἐκλογὴ σπόρων, προτοιμασία, σπορείον, φυτώριον), ἀγενῆς (μοσχεύματα, καταβολᾶδες, παραφυάδες). Διάταξις λάκκων, ἐκλογὴ, προτοιμασία, φύτευσις καὶ περιποίησις δενδρουλλίων. Κλάδευσις, βλαστολόγησις, κορυφολόγησις, ἀποφύλλωσις, ἐμβολιασμὸς. Καλλιεργητικαὶ περιποιήσεις ὀπωρῶνος. Καλλιέργεια ἐλαίας, ἀχλαδέας, πορτοκαλείας, συκῆς, πιστασίας.

4. Στοιχεῖα Ζωοτεχνίας: Οἰκίστις καὶ ἐλευθέρη κτηνοτροφία. Βελτίωσις φυλῶν ζῶων. Ἐκτροφὴ θελτικῶν φυλῶν αἰγῶν, προβάτων, χοίρων, βοῶν, κυνίλων, περιστερῶν καὶ ὀρνιθῶν. Συντήρησις καὶ ὑγιεινὴ αὐτῶν. Μελισσοτροφία.

5. Βιοτεχνίαι: Γεωργικαί: Κονσερβοποιήσις λαχανικῶν καὶ φρούτων, κατασκευὴ οἴνου, ἄρτου καὶ σάπωνος. Κτηνοτροφικαί: Παρασκευὴ τυροῦ καὶ κονσερβοποιήσις κρέατος.

6. Γεωργικαὶ ἀπάλειαι, γεωργικὴ πίστις. Ἀγροτικὴ Τραπεζα Ἑλλάδος.

7. Συμβολὴ τοῦ διδασκάλου εἰς τὴν γεωργικὴν καὶ κτηνοτροφικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας.

Σημ.: Ἡ διδασκαλία τῆς καλλιεργεῖας φυτῶν καὶ δένδρων ὡς καὶ τῆς ἐκτροφῆς ζῶων δύναται νὰ περιορισθῇ ἀναλόγως τοῦ διαθέσιμου χρόνου εἰς τὰ σπουδαιότερα ἐξ αὐτῶν.

* Ἀρθρον 13.

I A' Ὑγιεινὴ.

Εἰσαγωγή:

α) Ἡ συμβολὴ τοῦ διδασκάλου εἰς τὴν δημοσίαν ὑγίειαν.

6) Ἱστορία τῆς ὑγιεινῆς. Παγκόσμιος Ὁργάνωσις Ὑγείας.

Α'. Γενική Ὑγιεινή:

1. Στοιχεῖα ὑγιεινῆς ὀργανικῶν ἰσθῶν, ὀργανικῶν συστημάτων καὶ αἰσθητηρίων ὀργάνων.

2. Ἀδένες — ἐκκρίσεις — ὀρμόνοι.

3. Ἡ κληρονομικότης καὶ τὸ περιβάλλον ὡς παράγοντες τῆς ὑγείας.

4. Ἀνάπτυξις τοῦ σώματος καὶ ἐξελικτικὰ στάδια.

5. Ἀπμοσφαιρικός ἀήρ καὶ ὑγεία (θερμοκρασία, ὑγρασία, πίεσις, φῶς, ἀκτινοβολία, κονιορτός).

6. Τὸ ὕδωρ, τὸ ἔδαφος καὶ ἡ ὑγιεινὴ αὐτῶν.

7. Διατροφή τοῦ ἀνθρώπου. Ἀνόργανοι καὶ ὀργανικοὶ θρεπτικοὶ οὐσίαι (ὕδωρ, ἄλατα, λευκώματα, λίπη, ὑδατάνθρακες, βιταμίναι).

8. Ζωϊκὰ τρόφιμα, θρεπτικὴ αὐτῶν βῆξις καὶ ἐλάθει ἐκ τῆς χρησιμοποίησός των.

9. Ποτὰ καὶ εἶδη αὐτῶν. Ἐνέργεια τοῦ οἴνουπνεύματος. Ὁξεία καὶ χρονία δηλητηρίασις (μέθη—ἀλκοολισμός).

10. Ὑγιεινὴ τῆς ἐνδυμασίας καὶ κατοικίας. Φυσικὸς καὶ τεχνητὸς φωτισμός.

11. Πρακτικαὶ ὑποδείξεις ἀτομικῆς ὑγιεινῆς.

Β'. Μικρόβια καὶ Λοιμώδη νοσήματα:

1. Σχιζομύκητες (κόκκοι, βόκιλλοι καὶ σπειρίδια).

2. Πρωτόζωα: α) Μύκητες, β) Διηθητοὶ ἰοί, γ) Ζωϊκὰ παράσιτα, δ) Μικρόβια, σπυροφυτα καὶ μικρόβια κληρονομία. Ἀνοσία. Ἐμβόλια. Ὁροί.

3. Τὰ συγχρότερα καὶ σοβαρότερα λοιμώδη νοσήματα.

4. Κοινωνικὰ νοσήματα. Φυματίωσις. Ἐπινοσία καὶ ἀγῶν κατ' αὐτῶν. Ἀφροδίσια νοσήματα.

Γ'. Πρῶται Βοήθειαι:

1. Μηχανικαὶ κακώσεις: (βλάσις, διάστρεμμα, ἐξάρθρωμα, κάταγμα, τραῦμα). Αἱμορραγίαι (μορφαὶ καὶ πρόχειροι βοήθειαι). Μέλαινα.

2. Θερμικαὶ κακώσεις: ἐγκαύματα, κρυοπαγήματα, καθολικαὶ ψύξεις.

3. Χημικαὶ κακώσεις: ὀξεία, γεωργικὰ φάρμακα, ἐντομοκτόνα, χάλκινα σκευῆ. Ἀσφυξίαι καὶ δηλητηρίασις (διοξειδίων καὶ μονοξειδίων τοῦ ἀνθρακός).

4. Ἡλεκτρικαὶ κακώσεις: ἠλεκτροπληξία, ἔλεγχος συσκευῶν.

5. Κακώσεις ἐξ ἄλλων αἰτιῶν. Δείγματα ἐντόμων, ὄφρων καὶ λυσάντων ζῶων. Λιποθυμία, ἐπιληψία, συγκοπή.

6. Πληγαί: μορφαὶ ἐπιπολαὶ ἐφωδατικαὶ καὶ ἀντισηπτικαὶ ἀλοιφαί, ἐπιδησιολογία.

7. Ἐμπύρετοι καταστάσεις: σπασμοί—ἀντιπυρετικά—ὑποκλυσμοί.

Δ'. Ὑγιεινὴ τοῦ Σχολείου:

Ὑγιεινὴ τοῦ διδασκῆτορος καὶ τῆς σχολικῆς ἐργασίας. Πρόχειρον φαρμακεῖον (Σχολεῖον—Οἰκία).

Ε'. Ὑγειοφυσικὴ καὶ Φυσικὴ τῆς προστασίας ἐναντι τῶν ἀκτινοβολιῶν.

* Ἀρθρον 14.

ΙΒ' Μουσικὴ.

Α'. Ὡδική:

1. Ἔνοια μουσικῆς, Φθόγγοι, φθογγόσημα, ἀξία καὶ σχέσεις αὐτῶν. Πεντάγραμμον. Γνώμων τοῦ Σόλ. Τοποθέτησις φθογγόσημων ἐπὶ τοῦ πενταγράμμου καὶ ὀνομασία γραμμῶν καὶ διαστημάτων. Βοηθητικαὶ γραμμαί. Περὶ μέτρου γενικῶς. Ρυθμός. μελωδία. Ἔνοια κλίμακος. Φυσικὴ κλίμαξ τοῦ Ντό. Μέτρον 2)4 καὶ ἄμετος ἐφαρμογὴ αὐτοῦ εἰς μελωδικὰ ἀσκήσεις. (Σολφέζ) με τέταρτα καὶ ἡμίση, ρυθμικῶς πρῶτον καὶ μελωδικῶς βραδύτερον ἐπὶ διαστημάτων δευτέρως κατ' ἀρχὰς καὶ τρίτης κατόπιν εἰς τὴν φυσικὴν κλίμακα. Παῦσις ἡμίσεος καὶ τετάρτου.

2. Μέτρον 4)4. Ἀσκήσεις με τέταρτα, ἡμίση καὶ ὀλόκληρον. Παῦσις ὀλοκλήρου. Διαστήματα τετάρτης μετ' ἐφαρμο-

γῆς εἰς ἀσκήσεις. Μέτρον 3)4. Ὅργανα μετ' ἐφαρμογῆς εἰς μέτρα 2)4, 3)4 καὶ 4)4. Διαστήματα πέμπτης. Σύζευξις διαρκείας. Στιγμὴ διαρκείας. Παρεστιγμένα ἡμίση καὶ τέταρτα μετ' ἐφαρμογῆς εἰς μελωδικὰ ἀσκήσεις. Παῦσις ὀγδοῦ. Ἐλλιπὲς μέτρον. Διαστήματα ἕκτης, ἑβδόμης καὶ ὀγδοῆς μετ' ἐφαρμογῶν. Δέματα ἕκτα. Ἐφαρμογὴ εἰς ἀσκήσεις μετ' ἐφαρμογῶν ρυθμικῶς μορφῆς, αὐτῶν. Σημεῖα ἀλλοιώσεως. Μετασχηματισμός δι' αὐτῶν τῶν ἀποστάσεων μεταξὺ συνεχῶν φθόγγων (τόνος, ἡμιτόνιον, τριημιτόνιον, ἐναρμόνιοι φθόγγοι). Αἱ δύο πρῶται μείζονες κλίμακες μετ' ἐπίπεδοι καὶ ὑπέροιστοι.

3. Διδάσκονται παραλλήλως σχολικὰ τραγούδια πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἐκαστοτε διδασκομένων ρυθμικῶν ἐνογιῶν, εἰς τὴν φυσικὴν κλίμακα κατ' ἀρχὰς καὶ εἰς τὰς ἄλλας διδαχθεῖσας βραδύτερον.

Β'. Ἐνόργανος Μουσικὴ:

* Ὁργανον ἀκορντεὸν ἢ μανδολίνον. Ἐπιπροσθέτως παιδικὸς αὐλός.

1. Ἀκορντεὸν καὶ μανδολίνον: Περιγραφή τοῦ ὄργανου, λαθὴ αὐτοῦ καὶ στάσις διὰ τὸν ἐν γένει χειρισμὸν του. Ἀσκήσεις*, ἐπὶ φθογγόσημων ὀλοκλήρου ἡμίσεος καὶ τετάρτου καὶ εἰς μέτρα 4)4, 3)4 καὶ 2)4. Ἀσκήσεις μετ' ἐπίπεδοι διαρκείας. Παῦσις τῶν ἀνωτέρω φθογγόσημων. Παρεστιγμένα ἡμίση καὶ τέταρτα. Ὅργανα μετ' ἐφαρμογῶν. Παρεστιγμένα ὄργανα.

Γενικαὶ ἀσκήσεις ἐπὶ τῶν διδαχθεῖσων ρυθμικῶν μορφῶν. Ἐφαρμογαὶ αὐτῶν εἰς εὐκόλα σχολικὰ τραγούδια εἰς τὴν φυσικὴν κλίμακα.

* Σημ.: Προκειμένου περὶ τοῦ ἀκορντεὸν, πρῶτον προκαταρκτικαὶ ἀσκήσεις διὰ μίαν ἐκαστὴν τῶν χειρῶν μεμονωμένως (ἀριστερᾶς—δεξιᾶς) καὶ μετὰ ταύτας ἀσκήσεις δι' ἀμφοτέρωσ τὰς χεῖρας συγχρόνως.

Γ'. Βυζαντινὴ Μουσικὴ:

Ἐισαγωγή. Φθόγγοι, χαρακτῆρες, ποσότητες.

Φυσικὴ κλίμαξ τοῦ Νη. Μαρτυροῦμαι διατονικαί. Ρυθμός. Παραλλαγή. Μέτρον 2 χρόνων. Συνεχῆς ἀνάβασις καὶ κατόβασις. Ἐκτέλεσις ἀσκήσεων μετ' ἐπιπροσθετικῆν χρῆσιν τῶν χαρακτῆρων ποσότητος καὶ ἐπὶ διαστημάτων δευτέρως κατ' ἀρχὰς. Χαρακτῆρες τοῦ χρόνου αὐξάνοντες. Μέτρον 3 χρόνων (τρίσημος ρυθμός). Μέτρον 4 χρόνων (τετράσημος ρυθμός) μετ' ἐφαρμογῆς εἰς ἀσκήσεις. Ὑπερβατὴ ἀνάβασις καὶ κατόβασις. Συμπλοκὴ χαρακτῆρων πρὸς σχηματισμὸν διαστημάτων ἀπὸ 3ης μέχρι 8ης. Προσθετικὴ αὐτῶν χρῆσις ἐπὶ ὀλίγων ἀσκήσεων μετ' ἐφαρμογὴν εἰς εὐκόλα ἐκκλησιαστικὰ μέλη. Χαρακτῆρες διακρίνοντες τὸν χρόνον. Ἀσκήσεις μετ' ὀργάνον, ἡμιόλιον διάργον. Χαρακτῆρες ἐκφράσεως ἢ ποιότητος. Σημεῖα ἀλλοιώσεως.

Ἀκολουθεῖ διδασκαλία συντόμων μελῶν ἐκ τοῦ Ἀναστασιματαρίου Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου, ἐκδόσεως Ἰωάννου εἰς διατονικὸς καὶ ἐναρμονικὸς ἤχους.

* Ἀρθρον 15.

* Ὁργανον: «Παιδικὸς αὐλός».

Ἀναλυτικὸν πρόγραμμα:

Περιγραφή τοῦ ὄργανου. Λαθὴ αὐτοῦ καὶ θέσις τῶν δακτύλων ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν διὰ τὸν ἐν γένει χειρισμὸν του. Ἀσκήσεις ἐπὶ φθογγόσημων ὀλοκλήρου, ἡμίσεος καὶ τετάρτου μετὰ τῶν ἀντιστοιχῶν παύσεων καὶ εἰς μέτρα 4)4, 3)4 καὶ 2)4, LEGATO καὶ STACCATO. Ἀσκήσεις μετ' ἀξιοεισδιαρκείας. Παρεστιγμένα ἡμίση καὶ τέταρτα μετὰ τῶν ἀντιστοιχῶν παύσεων. Ὅργανα καὶ αἱ ἀντίστοιχοι παύσεις μετ' ἐφαρμογῆς εἰς μέτρα 6)8, 9)8 καὶ 12)8. Παρεστιγμένα ὄργανα καὶ αἱ ἀντίστοιχοι παύσεις. Πρίτηγον. CRESCENDO καὶ DIMINUENDO. Συγκοπή καὶ ἀναχρονισμός. Γενικαὶ ἀσκήσεις ἐπὶ τῶν διδαχθεῖσων ρυθμικῶν μορφῶν. Ἐφαρμογὴ αὐτῶν εἰς εὐκόλα καὶ σχετικῶς εὐκόλα σχολικὰ τραγούδια κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν μείζονα κλίμακα τῶν ΝΤΟ, εἶτα εἰς τὴν ΣΟΛ καὶ ΦΑ μείζονα καθὼς καὶ εἰς τὰ ΛΑ, ΡΕ καὶ ΜΙ ἐλάσσονα καὶ τέλος εἰς τὰς ὑπολοίπους μείζονας καὶ ἐλάσσονας κλίμακας.

Ὀμαδικαὶ ἀσκήσεις τῶν σπουδαστῶν εἰς ἐκτελέσεις σχολικῶν τραγουδιῶν κατ' ἀρχὴν μὲν διφώνων εἶτα δὲ τριφώνων καὶ τετραφώνων, καθὼς καὶ «κλονῶν» διφώνων, τριφώνων καὶ τετραφώνων.

Ἄρθρον 16.

Π'. Ἐλευθέρων Σχέδιον καὶ Χειροτεχνία.

Α'. Θεωρία καὶ Ἱστορία τῆς Τέχνης:

1. Σύντομος ἀναδρομὴ εἰς τὴν ἱστορικὴν ἐξέλιξιν τῆς τέχνης: α) Ἡ τέχνη εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ πολιτισμοῦ, β) ἡ τέχνη τῆς ἐγγῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Αἰγύπτου, γ) Κρητομυκηναϊκὴ Τέχνη, δ) Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Τέχνη, ε) Ρωμαϊκὴ Τέχνη, στ) Βυζαντινὴ καὶ Δυτικὴ Μεσαιωνικὴ Τέχνη, ζ) Τέχνη τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ τῶν νεωτέρων χρόνων, η) Οἱ νεώτεροι Ἑλληνικοὶ χρόνοι (μεταβυζαντινὴ τέχνη, Κρητικὴ καὶ Ἑπτανησιακὴ τέχνη, λαϊκοὶ ζωγράφοι).

2. Σκοπὸς τῆς αἰσθητικῆς ἀγωγῆς. Συμβολὴ τῆς αἰσθητικῆς ἀγωγῆς εἰς τὴν καθόλου καλλιέργειαν τοῦ ἀτόμου. Ἰδιαιτέρως χαρακτηριστικὰ τῆς αἰσθητικῆς ἐκφράσεως ἐκάστης ἡλικίας. Παιδικὴ Τέχνη.

Β'. Ἐφαρμογαὶ καὶ Ἀσκήσεις:

1. Σχέδιον:

α) Βασικὰ στοιχεῖα τοῦ σχεδίου: φῶς, γραμμὴ, χρῶμα, ὕψος, σύνθεσις. Πηγαὶ σχεδίου: πραγματικότης (φυσικὸς κόσμος, ἄνθρωπος), φανταστικὸς κόσμος.

β) Ἰχνογράφησις: Προσῆλωσις εἰς τὴν αὐστηρὰν γραμμὴν, λεπτότητα καὶ πειθαρχίαν (γεωμετρικὰ ἀντικείμενα, ζῶα, ἄνθρωποι, ἐλευθέρως ἰχνογράφησις σκιτσάρισμα, γελιογραφία).

γ) Διαφημίσεις.

2. Καλλιγραφία: Γνωριμία μὲ τὰ διάφορα εἶδη γραφῆς. Καλλιέργεια τῆς ἀπλῆς, εὐαναγνώστου, ταχέως γραφῆς καὶ τοῦ προσωπικοῦ γραφικοῦ χαρακτήρος.

3. Χειροτεχνία: Χαρτοκοπτικὴ: χαρτοκολλητικὴ, ψαθυπλεκτικὴ, χαρτοπλεκτικὴ, Συρματοτεχνικὴ.

Ἄρθρον 17.

ΙΔ' Γυμναστικὴ.

1. Θεωρητικὴ κατάρτισις.

Α'. Εἰσαγωγή:

1. Ἡ ἔννοια τῆς Γυμναστικῆς καὶ αἱ σχετικαὶ ἔννοιαι τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς, τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς καὶ τῶν Σπόρ.

2. Ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς: Αἱ πρώται ἀρχαὶ τῆς Φ.Α. καὶ ἡ ἀγωνιστικὴ τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ἡ παραμυθία τοῦ Ὀλυμπικοῦ πνεύματος. Ἡ Φ.Α. κατὰ τοῦ βυζαντινοῦ καὶ μεταβυζαντινοῦ χρόνου. Ἡ Φ.Α. ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τοῦ 1834 καὶ ἡ νέα κατεύθυνσις.

3. Σκοποὶ τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς:

α) Ὁ γενικὸς σκοπὸς τῆς Φ.Α. καὶ ἡ θέσις αὐτῆς εἰς τὰ πλαίσια τῆς ἀγωγῆς ἐν γένει.

β) Εἰδικώτεροι σκοποὶ: Ἀνάπτυξις σωματικῶν δυνάμεων (βίωσις, ἀντοχῆς, ταχύτητος, εὐκαμψίας, προσαρμοστικῆς ἰκανότητος κλπ.) Προαγωγή ψυχικῶν ἰδιοτήτων (νοητικῶν, συναισθηματικῶν, βουλητικῶν). Καλλιέργεια χαρακτήρος. Ἀνάπτυξις ἐθνικοῦ φρονήματος.

4. Μέσα Φυσικῆς Ἀγωγῆς: Ἀσκήσεις, παιδιὰ, ἀγωνιστικὴ.

5. Κλάδοι Φυσικῆς Ἀγωγῆς: Κλασσικὸς ἀθλητισμὸς, γυμναστικὴ (ρυθμικὴ, ἐλευθέρως, εἰδικὴ, ἰατρικὴ κλπ.), κολυμβήσις ἀθλοπαιδικαί, ὀρειβάσις, χιονοδρομίαι, χορὸς κλπ.

Β'. Στοιχεῖα Σωματολογίας:

1. Σταδία σωματικῆς ἀναπτύξεως τοῦ νεαροῦ ὄργανισμοῦ (Προσχολικὴ ἡλικία, σχολικὴ ἡλικία Δημοτικοῦ μὲ τὰς 3 γνωστὰς ὑποδιαίρεσεις τῆς τῆς ἀντιστοιχοῦσας εἰς τὰς Α—Β', Γ—Δ' καὶ Ε—ΣΤ' τάξεις καὶ ἡ σχολικὴ ἡλικία τοῦ Γυμνασίου καὶ Λυκείου). Κύρια χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα τῶν σταδίων αὐτῶν (ἀνατομικά, βιολογικά, φυσιολογικά).

2. Γενικά περὶ τῶν μυῶν καὶ τῶν φυσιολογικῶν ἰδιοτήτων αὐτῶν.

3. Γενικά περὶ τῶν φυσιολογικῶν λειτουργιῶν ἀναπνοῆς καὶ κυκλοφορίας.

4. Ἐπίδρασις τῆς κινήσεως ἐπὶ τῶν φυσιολογικῶν λειτουργιῶν. Περὶ καρδιαίου.

Γ'. Στοιχεῖον Κινησιολογίας:

1. Ἡ ἔννοια τῆς ἀσκήσεως.

2. Εἶδη ἀσκήσεων ἀπὸ ἀπόψεως ἐξωτερικῆς τῶν μορφῆς: φυσικαί, τεχνηταί, ἐλεύθεραι, ρυθμικαί, ἐνόργανοι, συνασκήσεις κλπ.

3. Εἶδη ἀσκήσεων ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν ἐπιδιωκόμενων σκοπῶν τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς:

α) Σωματικῆς διαπλάσεως: Γενικαὶ καὶ εἰδικαὶ ἀσκήσεις διὰ τῶν ὁποίων ἐπιτυγχάνεται ἡ δύναμις, ἡ εὐκαμψία καὶ τὸ καλὸν παράστημα.

β) Κινητικῆς ἰκανότητος: φυσικαὶ κινήσεις, (βάδην, προχάδην, ἄλματα, ἀναρριχήσεις, ἰσορροπία κλπ.), ἐλευθέρως καὶ ποικιλοτρόπως ἐφαρμοζόμεναι.

γ) Ἐπίδοσις εἰς τὴν ἀγωνιστικὴν: Ὀργάνωσις καὶ διεξαγωγὴ ἀγωνιστικῶν ἐκδηλώσεων στίβου, ἀθλοπαιδιῶν κλπ. αἱ ὁποῖαι καλλιερгоῦν τὸ ἀγωνιστικὸν πνεῦμα.

δ) Ἀρμονικῆς ἐκφράσεως τοῦ σώματος: Καλλιέργεια τοῦ ρυθμοῦ εἰς τὰς κινήσεις μὲ σχήματα χορευτικὰ, μὲ ἐλευθέρως ἔκφρασιν εἰς τὸν χῶρον κλπ.

Σημ.: Ἡ προσφορὰ τῶν θεωρητικῶν στοιχείων θὰ γίνεται εἰς τὰ πλαίσια τοῦ ὄραριου τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ διδάσκοντος, ἵνα παρέχεται εἰς αὐτὸν ἡ εὐχέρεια τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ ὄραριου κατὰ τὸν πλέον ἀποδοτικὸν τρόπον, ἀναλόγως τῶν καιρικῶν συνθηκῶν.

2. Πρακτικὴ κατάρτισις.

1. Γυμναστικαὶ δραστηριότητες:

α) Ἐλεύθεραι ρυθμικαὶ ἀσκήσεις μὲ δρόμους, ἄλματα, ἰσορροπίας, ἀναρριχήσεις κλπ.

β) Ἀσκήσεις ἐδάφους (κυβιστίσεις, ἐπὶ στρωμάτων, κατακύρφοι ἀναστροφή).

γ) Ἀσκήσεις μὲ ἀπλὰ ὄργανα (κορμούς δένδρων, δοκούς, σχοινιά, σχοινάκια ἀτομικά, ράβδους κλπ.).

δ) Διαγωνισμοὶ μικρῶν ομάδων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω ἀσκήσεων ἢ σειρᾶς ἀσκήσεων.

2. Ἐπίδοσις εἰς ἀπλὰ ἀγωνίσματα κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ: Δρόμος 100 μ., (80 θηλ.), ἀνώμαλος δρόμος 3000 μ. (1000 θηλ.), ἄλμα εἰς μήκος, ἄλμα εἰς ὕψος, σφαιροβολία (ἐπίσκυρον θηλ.), λιθοβολία. — Τήρησις καρτελιῶν ἐπιδόσεων καὶ σωματομετρήσεως.

3. Τεχνικὴ καὶ ἀσκήσεις πετοσφαίρας, καλαθοσφαίρας καὶ χειροσφαίρας.

4. Τεχνικὴ καὶ ἀσκήσις κολυμβήσεως κρούλ καὶ καταδύσεων ἐκ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος.

5. Παιδιὰ διάφορα ἀνὰ 5 δι' ἐκάστην ἐποχὴν τοῦ ἔτους.

6) Ὀκτὼ ἐθνικοὶ χοροὶ ἐξ ὧν οἱ δύο τῆς περιφερείας τῆς Ἀκαδημίας.

7. Ἐκτὸς τῶν συνήθων μορφωτικῶν ἐκδομῶν τρεῖς ὀρειβάτικαὶ ἐξορμήσεις, εἰ δυνατόν εἰς διαφορετικὰ βουνὰ καὶ μὲ διανυκτερεύσεις, ἀνὰ μίαν ἐκάστην ἐποχὴν.

8. Συνιστάται ἡ συμμετοχὴ εἰς φερνὴν κατασκήνωσιν, τοῦλάχιστον διὰ μίαν περίοδον κατ' ἔτος.

Σημ.: Ὁ σπουδαστής, δέον γὰ μνηθῆ εἰς τὴν νέαν κατεύθυνσιν τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς. Ἡ νέα κατεύθυνσις ἔχει ὡς βάσιν κυρίως τὴν ἀγωνιστικὴν εἰς ὅλας τῆς τὰς μορφάς, διότι αὕτη εὐρίσκειται πλησιέστερον πρὸς τὴν φύσιν τοῦ παιδιοῦ καὶ μὲ τὸ ἐντάνον τῆς ἐξίμα προσφέρει ἐν εὐρύτερον πεδίον δράσεως καὶ ἀγωγῆς. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον εἰς τὴν θέσιν τῶν παλαιῶν «κατὰ μέρος» γυμναστικῶν ἀσκήσεων θὰ δίδονται εἰς τὸ παιδί εὐκαιρία πλουσίας δραστηριότητος εἰς ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερα ἀγωνιστικὰ ἀθλήματα καὶ παιδιὰς, διὰ νὰ εὐρίσκων εἰς αὐτὰς τὴν ἔκφρασιν τῶν ἢ αὐτενεργεία καὶ αυτοεκφράσις τοῦ παιδιοῦ.

Ἰπ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα θὰ ἀντιμετωπίζεται καὶ τὸ πρόβλημα τῆς πειθαρχίας. Θὰ πρέπει νὰ καλλιερгоηθῆ αὕτη εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ παιδιοῦ ἐλευθέρως, μὲ τοὺς γραπτοὺς καὶ ἀγρα-

φους κανόνες της αγωνιστικής και των ἀθλοπαιδιών, αποφευγόμενης της «ἐκ τῶν ἄνω» ἐπιβολῆς.

Ἄρθρον 18.

ΙΕ'. Οἰκιακὴ Οἰκονομία.

Εἰσαγωγή:

Ἔννοια οἰκιακῆς Οἰκονομίας καὶ τομεῖς αὐτῆς.

Διατροφή. Ὁ ρόλος τῆς τροφῆς εἰς τὴν ζωὴν.

Θρεπτικαὶ οὐσίαι: Ὑδρῶν, ἄλατα, Ὑδατάνθρακες, πρωτεΐναι, λίπη καὶ ἔλαια. Βιταμίναι.

Διαιτητικὴ: Ἀναγκαῖαι ἡμερήσιαι ποσότητες θρεπτικῶν οὐσιῶν, χαρακτηριστικαὶ ιδιότητες τῶν κυριωτέρων θρεπτικῶν ὁμάδων ἀπὸ ἀπόψεως προσφορᾶς ἐνεργείας. Συντελεσταὶ μετατροπῆς γραμμῶν εἰς θερμίδας, ἡμερήσιον μέτριον ὄριον λαμβανόμενων θερμίδων, ἀντιστοιχία ὄριου πρὸς γραμμῶν λιπαρῶν, πρωτεϊνῶν καὶ ὑδατανθράκων. Σύνθεσις ἡμερήσιου διαιτολογίου. Μέθοδοι συντηρήσεως θρεπτικῶν ὁμάδων. Ὑγιεινὴ τῆς παρασκευῆς τοῦ διαιτολογίου. Ρόλος τῶν ἀρωμάτων καὶ εὐφραντικῶν. Διατήρησις τροφῶν. Οἰκονομικὰ προβλήματα διατροφῆς καὶ διαιτητικῆς. Τὰ Ἑλληνικὰ προϊόντα εἰς τὴν διατροφήν καὶ διαιτητικὴν. Διαιτητικὴ εἰδικῶν περιπτώσεων (ὑπερσιτισμός, ὑποσιτισμός, ἀδυναμία, ἐγκυμοσύνη, χαλάρωσις θρέψεως, πρόωρος ἀνάπτυξις, ἀναμία, δυσκοιλιότης, ἔλκη στομαχικὰ κλπ.).

Ὑγιεινὴ τῶν οἰκιακῶν γευμάτων καὶ σχολικῶν συσσιτίων.

Καθαριότης, ἐξοπλισμός καὶ διάταξις σκευῶν, αἰσθητικὴ τῆς παρασκευῆς καὶ τῆς παρουσιάσεως τοῦ γεύματος.

Τὸ σχολικὸν συσσίτιον καὶ ἡ ὑγιεινὴ τῆς ἐναποθηκυστέως τῶν πρώτων ὑλῶν καὶ κυρίως τῶν ἀμέσως χρησιμοποιουμένων. Ὁργάνωσις λειτουργίας τῶν συσσιτίων καὶ οἰκονομικὰ προβλήματα αὐτῶν. Προμήθειαι καὶ δειγματοληψία. Ἐλεγχος προϊόντων. Ἀπολύμανσις χώρων καὶ ὑγιεινὴ αὐτῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργόν, ἀναθέτομεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 22 Φεβρουαρίου 1966

**Β.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ**

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(4)

Περὶ ἐγκρίσεως παροχῆς τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς χορηγήσιν σπογγαλιευτικῶν δανείων κατὰ τὸ ἔτος 1966 καὶ καθορισμοῦ ἐπιτοκίου καὶ τόκου ὑπερμερίας ἐπὶ τῶν δανείων τούτων.

(Ἀπόσπασμα πρακτικῶν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1405)23.2.1966 Συνεδριάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς).

Ἐγγραφὸν Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, Διευθύνσεως 9ης, Τμήμ. Α)γ, ὑπ' ἀριθμὸν 17477)7.2.1966 (Ν. Ε. 614).

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, ἀναφερόμενον εἰς τὸ ἀπευθυνθέν αὐτῷ ὑπ' ἀριθ. 5101)17.1.1966 ἔγγραφον τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος περὶ παροχῆς πρὸς αὐτήν, ὡς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου κατὰ ποσοστὸν 20)ο τῶν παρ' αὐτῆς χορηγηθησμένων σπογγαλιευτικῶν δανείων κατὰ τὸ ἔτος 1966, θέτει ὑπ' ὄψιν τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ὅτι λόγῳ τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1951 καὶ ἐφεξῆς παρεχομένων τοιούτων ἐγγυήσεων τοῦ Δημοσίου, τὰ καθ' ἕκαστον ἔτος καταλειπόμενα ἀνοίγματα εἰς τὰ ὡς ἄνω δάνεια καλύπτονται τελικῶς ὑπὸ τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Οὕτω, κατὰ τὰ παρασχεθέντα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν στοιχεῖα ἐκ μέρους τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὑπολογίζεται ὅτι τὸ ἀνοίγμα τῆς παρ' αὐτῆς ἐνεργηθείσης κατὰ τὸ ἔτος 1965 χρηματοδοτήσεως τῶν σπογγαλιευτικῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τὴν προπαρασκευὴν καὶ ἐκκίνησιν τῶν συγκροτημάτων τῶν πρὸς σπογγαλιεῖαν εἰς τὰ ἑλληνικὰ καὶ ξένα ὕδατα, θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 1.300.000, ὅπερ τελικῶς ἐλπίζεται ὅτι θὰ μειωθῇ κατὰ δραχ. 900.000 ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν σχετικῶν λογαριασμῶν μετὰ τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἀλιείας Ἰονίδος.

Πρὸς κάλυψιν τῆς παγίας ταύτης ἐπιβαρύνσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν προτείνεται ὅπως, τὸ μὲν ἐπιτόκιον τῶν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος χορηγηθησμένων τῆ ἐγγυήσεως τοῦ Δημοσίου Σπογγαλιευτικῶν δανείων ὀρισθῇ εἰς 6.1)2)ο, ἐξ οὗ ποσοστὸν 4.1)2)ο ἐτησίως ὑπὲρ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ ὑπόλοιπον 2)ο ἐτησίως ὑπὲρ τοῦ παρ' αὐτῆς λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου «Κεφάλαιον Ἀσφαλίσεως Σπογγαλιευτικῶν Δανείων», ὃ δὲ τόκος ὑπερμερίας εἰς 7)ο ἐτησίως, τῆς μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ ἐπιτοκίου χορηγήσεως διαφορᾶς περιερχομένης ἐξ ἡμισείας εἰς τὴν Α.Τ.Ε. καὶ τὸν ὡς ἄνω Λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ὅστις κατὰ τὴν 31.12.1964 ἀνήρχετο εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 300.000.

Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τ' ἀνωτέρω, ἀπεφάσισεν ὅπως καθορίσῃ τ' ἀκόλουθα:

1) Ἐξουσιοδοτεῖ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἵνα ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα διὰ τὴν παροχὴν τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, πρὸς κάλυψιν ποσοστοῦ 20)ο καὶ διὰ ποσὸν οὐχὶ ἔλασσον τῶν δραχμῶν 5 ἑκατομμυρίων, ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος χορηγηθησμένων κατὰ τὸ ἔτος 1966 σπογγαλιευτικῶν δανείων, διὰ τὴν προπαρασκευὴν καὶ ἐκκίνησιν τῶν ἀλιευτικῶν συγκροτημάτων πρὸς σπογγαλιεῖαν εἰς τὰ ἑλληνικὰ καὶ ξένα ὕδατα.

2) Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω δανείων θέλουσιν ἰσχύσει τὰ κάτωθι ἐπιτόκια:

α) Ἐπιτόκιον χορηγήσεως 6,1)2)ο (ἐξ καὶ ἡμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν) ἐτησίως, ἐξ οὗ ποσοστὸν 4,1)2)ο (τέσσαρα καὶ ἡμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν) ἐτησίως ὑπὲρ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ ὑπόλοιπον 2)ο (δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν) ἐτησίως ὑπὲρ τοῦ παρὰ τῆς Τραπεζῆς ταύτης Λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου «Κεφάλαιον Ἀσφαλίσεως Σπογγαλιευτικῶν Δανείων».

β) Ὁ τόκος ὑπερμερίας θὰ ὑπολογίζεται ἐπὶ τῷ καθορισθέντι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1304)1)5.12.1963 (Κεφ. Β' παράγρ. IV) ἀποφάσεως τῆς Ν. Ε. ἐπιτοκίῳ, ἤτοι: πρὸς 7)ο ἐτησίως, τῆς μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ ἐπιτοκίου χορηγήσεως διαφορᾶς περιερχομένης ἐξ ἡμισείας εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν περὶ οὗ ἀνωτέρω Λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου.

Ἡ παρούσα δέον, συμφώνως πρὸς τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 588)1948 «περὶ ἐλέγχου τῆς πίστεως», νὰ τύχῃ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ νὰ δημοσιευθῇ συμφώνως πρὸς τὸν ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Α').

Ἐν Ἀθήναις τῆ 5 Μαρτίου 1966

Ὁ Προϊστάμενος τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς
ΖΗΣΗΣ ΣΤΑΪΚΟΣ

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ

(5)

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 13)1966 Β. Δ. ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, περὶ δημιουργίας «παραλίαν» ἐν τῇ ἀπὸ Βουλιαγμένης μέχρι Λαυρίου περιοχῆς, τὸ δημοσιευθέν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 6 τῆς 15 Ἰανουαρίου 1966 Φ.Ε.Κ. τεύχος Α' διορθοῦται ὁ ἀριθμὸς τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκ τοῦ ἐσφαλμένου δημοσιευθέντος «ὑπ' ἀριθ. 269» εἰς τὸ ὁρθὸν αὐπ' ἀριθ. 169».

(Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου)